

Grund af Omstændighederne og i Haab om, at det vilde gaa godt. Det er imidlertid ikke gaaet godt med den selvsupplerende Bestyrelse, trods de udmærkede Mænd og betydelige Kunstnere, der til enhver Tid har haft Sæde i Bestyrelsen. Og Grunden hertil er simpelthen, at der til at lede et Museum og drage Omsorg for, at dette stadig staar paa Højde med Tidens skiftende Krav, kræves en særlig uddannet museumskyndig Mand, der kan ofre Museet hele sin Tid. Det har Bestyrelsen hidtil ganske savnet Blikket for, man har troet, at en kollegial 5-Mand Komité ved i Ny og Næ at afholde Møde var i Stand til at løse denne Opgave, en Misforstaaelse, der har haft højst beklagelige Følger saavel for selve Samlingen som for Museets Forhold overfor Borgerne, til hvis Glæde, Nytte og Belæring denne enestaaende Samling i sin Tid er skænket.

Saasnart Udvalget var kommen til denne Erkendelse, henvendte det sig til Museets Bestyrelse og gjorde den skriftlig (Bilag 2) bekendt med, at det ved at syse med sit Hverv havde faaet et stærk Indtryk af det højst uheldige i, at Omsorgen for Museets daglige Drift og for Bygningens Vedligeholdelse var skilt ud fra hinanden som to selvstændige, af hinanden helt uafhængige Virksomheder, idet den første udelukkende er forbeholdt Bestyrelsen, den anden Museets og Bygningens Ejer, Kommunalbestyrelsen. „I saa høj Grad“, fortsattes der „har Udvalget følt denne unaturlige Mangel paa Samvirken, at det for sit Vedkommende, som den ærede Bestyrelse jo ved, har ment at burde sende selve det Forslag, hvorom det er nedsat, til den ærede Bestyrelses Erklæring. Paa den anden Side synes det ligeledes Udvalget, at en forsvarlig Varetagelse af Museets Tarv med Nødvendighed maa kræve, at Kommunalbestyrelsen fra sin Side kommer til at deltage i Ledelsen af selve Museets Drift paa en ganske anden virksom og fyldig Maade end hidtil. Sikkert vilde ogsaa derved det store Publikums Interesse kunne paakaldes i et langt større Omfang, end det hidtil er lykkedes, ligesom ogsaa Valgmaaden til Bestyrelsen i sig selv vel kan siges at trænge til at blive mere tidssvarende.

Hovedsagen er imidlertid at skabe frugtbart Samarbejde i alt, hvad der vedrører Thorvaldsens Museum — og ikke at vedblive med at holde to Hverv sondrede, hvis Røgt paa det naturligste hører sammen“.

Udvalget tilod sig derfor i denne Anledning at forespørge Bestyrelsen, om den eventuelt vilde være villig til sammen med Udvalget at deltage i en Fællesdrøftelse af Museets Forhold, og som Grundlag for en eventuel Forhandling fremsendes Forslaget i Bilag 2.

Om dette Forslag holdt Bestyrelsen og Udvalget derpaa et Fællesmøde den 8. Januar d. A. Bestyrelsens Formand, Hr. Raadmand Hage, var villig til Forhandling paa Grundlag af Udvalgets Forslag, medens de fire andre Medlemmer i mere eller mindre bestemte Udtalelser tog Afstand derfra.

Derefter besluttede Udvalget at rette en Henvendelse til Justitsministeriet med Forespørgsel om, hvad der krævedes for at faa Sagen gennemført, hvilket skete ved Skrivelse af 22. Januar d. A. (Bilag 3). Herpaa modtog Udvalget Svar under 13. f. M. (Bilag 4). Af dette Svar fremgaar det, at hvis Museumsbestyrelsen og Kommunalbestyrelsen kan enes om en Reform, vil den blive tiltraadt af Justitsministeriet, og at Ministeriet, selv om saadan Enighed ikke opnaas, kunde tænke sig at sætte Lovgivningsmagten i Bevægelse, hvis de Grunde, der anføres, skønnes at have tilstrækkelig Vægt.

Foranlediget herved affholdt man igen et Fællesmøde den 5. ds., men forinden havde Udvalget med Skrivelse af 1. ds. fra Hr. Hage modtaget et nyt Forslag (Bilag 5, nedenstaaende Bilag C) til Ændring af Museumsbestyrelsen. Paa Mødet afgav Bestyrelsens Formand, Hr. Hage, en motiveret Erklæring. Men medens det heraf fremgik, at Hr. Hage vedblivende var stemt for en Reform oplæstes der fra Museumsbestyrelsens fire andre Medlemmer en nærmere motiveret Erklæring, der sluttede med kategorisk at nægte enhver Medvirkning til Foretagelse af nogensomhelst Ændring i Bestyrelsesforholdene.

Udvalget mener ikke, at man bør lade sig nøje hermed, men for at faa et objektivt Grundlag for sin videre Optræden har det henvendt sig til to af vore, hvad Museumsforhold angaar, kyndigste Mænd, Hr. Museumsdirektør Karl Madsen og Hr. Museumsdirektør Emil Hannover, og fra dem modtaget en Erklæring af 7. ds. (Bilag 6, nedenstaaende Bilag D), hvoraf det fremgaar, at den Ledelse,